

Maandag 1 oktober 2018

Maandag is een uitslaap dag voor pastor Peter en dat ben ik helemaal vergeten. Dus wek ik hem met mijn gebruikelijke enthousiasme om zes uur in de ochtend voor ons dagelijks gebed. Pastor Peter blijft heel erg rustig en zegt dat hij nog even wil slapen. Ik denk dat als een ander pastor Peter wakker gemaakt zou hebben op zijn vrije dag, hij helemaal uit zijn dak zou gaan.

Figuur 3 Chandagarh

Chandagarh, discipeltraining bij pastor Edward

Om elf uur rijden we naar de kerk van pastor Edward in Chandagarh om discipeltraining te geven. De bijeenkomst bij pastor Edward verloopt op rolletjes. Onder de gelovigen zijn ook een aantal pastors uit de buurt. De onderwerpen zijn goed te volgen en sluiten aan bij het dagelijkse leven in India. De mensen voelen zich gehoord en bevestigd. Na afloop wordt voor de maaltijd gezorgd. Bij de voorbereiding van deze bijeenkomsten vragen we aan de pastors om dit te organiseren, ze krijgen daar geld voor van Good News Friend Ministries, meestal voor 150 tot 200 mensen. Bij de maaltijd zitten ook eiwitten in de vorm van kippenvlees of ei, deze arme mensen kunnen zich dat normaalgesproken niet veroorloven.

Het kindertehuis in Ambala

Daarna reizen we door naar Ambala, zo'n 47 kilometer van Chandigarh, naar het "Bethel children home Ambala". Dit kindertehuis is 20 jaar geleden gebouwd door onze Zweedse zusterorganisatie. Zij onderhouden ook het pand en dat gebeurt, goed. De pastor heet Joginder Peun en zorgt samen met zijn vrouw al vanaf het begin voor de kinderen. Het is een mooi aangelegd geheel. Prachtige kort gemaaide grasvelden. Kleine huisjes, waar per huisje 6 kinderen kunnen wonen. Verder is er een eetzaal met een grote keuken en een pantry, een studieruimte met computers en een grote woning voor de pastor en zijn vrouw. Het geheel doet Engels aan.

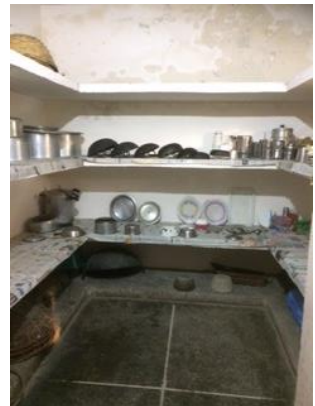

Foto 75, 76, 77 en 78 Bethel children home Ambala

Tot voor kort waren hier zo'n 45 kinderen, maar door de tegenwerking vanuit het dorp en de vele eisen van de overheid zijn er nu nog 5 meisjes. Pastor Joginder vertelt dat vorige week tot drie keer toe mensen aan zijn deur zijn geweest om hem te zeggen dat hij het kindertehuis moet sluiten. Hij zou de kinderen op het verkeerde pad brengen. De hetze tegen christelijke kindertehuizen is wijd verbreid in India. Tweeëneenhalf jaar geleden hebben we bij pastor Raja in Peryampatti hetzelfde gezien. Waarschijnlijk wordt ook dit kindertehuis binnenkort gesloten. De Zweden hebben al toestemming gegeven voor de verkoop van de grond en de gebouwen. Ik bid dat de meisjes op een goede en veilige plek komen, als ze weer teruggaan naar hun familie.

Foto 79 en 80 kleding kopen op de markt in Ambala

Op de markt

Ambala is bekend om zijn kledingmarkt. Er zijn tussen de 900 en 1.000 winkeltjes en kraampjes. Ik koop twee broeken voor 600 rupee per stuk. Pastor Peter vindt het mooie broeken, beter dan de spijkerbroeken die ik uit Holland mee heb genomen. Thryphena, de dochter van pastor Peter, en haar man Joshua weten me later te vertellen dat het broeken voor oude mannen zijn. Mij maakt het niets uit, ze zitten lekker en dat voor maar 7 euro per stuk.

Dinsdag 2 oktober 2018

Het hotel bevalt me wel. Het bed is zacht en de douche is warm. Ik heb vannacht licht geslapen en vreemde dromen gehad. Ik ga ze snel vergeten. Om zes uur drinken pastor Peter en ik koffie, die we zelf op de kamer maken en hebben daarna stille tijd.

Ludhiana

Om negen uur gaan we op weg naar Ludhiana, op ruim drie uur rijden van Chandigarh. Het is verschrikkelijk warm en de airco doet het nog steeds niet. We zitten met z'n zessen in de auto omdat pastor Edward drie mensen van zijn kerk heeft meegenomen. We gaan naar een grote pastors- en leidersbijeenkomst. Alle pastors en leiders van de IPA Noord-India komen vandaag bij elkaar voor de discipeltraining.

foto 81 is dit de snelweg?

Figuur 4 Ludhiana

foto 82 en dit ook?

Weg, snelweg, modderweg

Het zweet loopt tappelings langs mijn rug, maar de stemming is optimaal. Ik krijg even het gevoel dat we op schoolreis zijn. We zingen wat af en het maakt niet uit dat we elkaars taal niet verstaan. Het eerste stuk is een brede snelweg, helaas zitten in het asfalt veel kapotte stukken. De chauffeur ontwijkt zorgvuldig alle gaten, maar veel harder dan 80 kilometer per uur kunnen we niet rijden. Niet alleen vanwege de gaten in de weg, maar vooral ook vanwege alles wat op de weg rijdt of loopt! Motoren, scooters, fietsen, voetgangers en afgeladen vrachtwagens vol met mensen. En auto's natuurlijk. Ongelooflijk, dat kan alleen in India. Omdat er geen regels zijn over het gebruik van de weg, moeten we steeds afremmen om niets te raken. Fietsers en voetgangers steken over zonder te kijken. Het laatste stuk naar Ludhiana, toch een stad met ca. 2 miljoen inwoners, kunnen we niet harder dan 40 kilometer per uur rijden, het asfalt is verdwenen en het is nu alleen nog maar een modderweg. En omdat de weg volkomen droog is, hangen er enorme stofwolken boven de weg. We reizen en passant door vier staten: Chandigarh, Punjab, Haryana en Himachal Pradesh.

Altijd fijn om over GNFM te vertellen

De bijeenkomst is een groot succes. Normaal gesproken houd ik een korte presentatie over wat GNFM doet in India en Nepal en vertel ik over onze projecten. Vandaag heb ik er zin in, ik ben heel lang aan het woord met heel veel halleluja en "praise the Lord". Pastor Peter houdt een vurig pleidooi over het belang van discipelschap en geeft daarbij veel uitleg over de werkwijze. Pastor Sam, die ondertussen een goede vriend is geworden, brengt het woord van de Heer.

foto 83 altijd plezier

foto 84 gedenkteken voor de vermoorde pastor

En in gebed voor bescherming tegen de vervolging

Aansluitend gaan we naar de plaats waar zes maanden geleden een pastor van de IPA op klaarlichte dag is neergeschoten. Op de plek is een kruis opgericht. Als een statement voor de omgeving. Met zijn zessen bidden we voor de mensen in deze omgeving. Voor bescherming van de christenen en voor vergeving van iedereen die hen kwaad wil doen. Aan de lopende band worden christenen hier bedreigd en gemolesteerd.

foto 85 en 86 geboortehuis van Sadhu Sunder Singh

Sadhu Sunder Singh en een oplichter

Op de terugweg naar Chandagarh houden we een korte stop bij het geboortehuis van Sadhu Sunder Singh. Ik had nog nooit van hem gehoord, maar in India is hij voor de christenen een held. Sadhu Sunder Singh komt uit een welgestelde familie. Hij is geboren in 1889 en vermoedelijk gestorven in 1929 op een tocht in de Himalaya. Zijn vader was een sikh, zijn moeder een hindoe. Na zijn bekering is hij zonder een cent op zak en op blote voeten door India getrokken om het evangelie te verkondigen. Ook is hij meerdere keren de Himalaya in gegaan om vandaaruit zendingswerk in Tibet te doen. De beheerder van de kerk van Sadhu Sunder Singh vertelt het levensverhaal van deze man op een aangrijpende manier. Ook vertelt hij over de aardbeving waardoor het woonhuis van Sadhu Sunder Singh gedeeltelijk is ingestort. De beheerder wil het woonhuis graag weer in de oorspronkelijke staat brengen en heeft daarom veel materiaal van het oude huis bewaard.

Ik raak helemaal enthousiast van zijn verhalen en zeg hem dat ik met het bestuur van GNFM wil praten voor de mogelijkheid om een kleine bijdrage in de bouwkosten te geven. Terug in de auto vertellen alle pastors mij dat Indiërs goed zijn in tranentrekkende verhalen en ik eerst moet checken bij pastor Peter of een verhaal waar is of niet. Deze beheerder heeft al van heel veel kerken en pastors geld gekregen voor de herbouw van het woonhuis van Sadhu Sunder Singh. En tot nu toe is er nog geen cent aan de restauratie uitgegeven. Geweldig dat er zulke goede mensen om mij heen zijn en mij van domme dingen weerhouden.

Woensdag 3 oktober 2018

We zijn met de hele ploeg vroeg op weg naar Nalagarh. Nalagarh ligt ongeveer 60 kilometer van ons hotel vandaan. Het eerste stuk rijden we richting China, over de Himalaya road, een tolweg. De wegen zijn behoorlijk goed, de natuur is mooi, maar na ieder mooi stuk zie ik toch weer die alles overheersende armoede.

Nalagarh

Na enig zoeken vinden we de afslag naar Nalagarh en gaan we de bergen in. Hoog boven de stad ligt het kerkje waar we de bijeenkomst hebben. Er zijn maar weinig mensen in de kerk. Angst voor repressie en klappen maakt dat ze niet zijn gekomen. Himachal Pradesh is erg anti christelijk. Evangeliseren gaat in dit onherbergzame gebied heel moeizaam en is zeker niet zonder risico. Een doopdienst houden levert gegarandeerd gevangenisstraf of erger op.

foto 87, 88, 89 en 90 via de tolweg en tenslotte een karrespoor naar het kerkje in Nalagarh

Er zijn binnen misschien 20 mensen. Dat maakt het des te belangrijker dat we zijn gekomen om deze pastor en zijn gemeente te bemoedigen en voor hen bidden. Vandaag geen discipel training, de bijeenkomst is te emotioneel. Er zijn in dit gebied veel incidenten geweest, waardoor deze mensen bang en ontmoedigd zijn. We bidden en spreken onze hoop en geloof uit. Pastor Sam en pastor Peter preken over bemoediging en kracht. Na de dienst eten we mee met de armenmaaltijd. Tijdens de terugreis zijn we allemaal stil. Wat een verschil met gisteren!

Donderdag 4 oktober 2018

Vandaag gaan we met de trein naar Delhi en nemen dan het vliegtuig naar Coimbatore, waar we met de auto worden opgehaald om verder reizen naar Kovaipadur, naar het huis van pastor Peter. Maar voordat we vertrekken brengen we eerst nog een bezoek aan de cactus tuinen van Chandigarh. Het is bijzonder mooi om al die verschillende cactussen te zien.

foto 91, 92, 93 en 94 de cactustuinen in Chandigarh, pastor Peter en pastor Edward gebroederlijk naast elkaar

Alle afscheid is moeilijk

Pastor Edward brengt ons naar het station. Normaal rijdt hij als een dolle, maar vandaag rijdt hij rustig. Volgens pastor Peter komt dat omdat hij een beetje verdrietig is omdat we afscheid van hem nemen. Keer op keer zegt hij dat hij ons, maar vooral het werken in een team gaat missen. En niet te vergeten het plezier wat we met elkaar hebben gehad. Maar ja, het is niet

anders, pastor Peter en ik moeten verder.

Met de trein en de metro

Pastor Edward draagt onze koffers de trein in en brengt ons naar onze plaats. Deze trein is behoorlijk schoon afgezien van de urine lucht, die altijd in treinen in India schijnt te hangen. Pastor Peter ruikt het niet. Volgens hem omdat dit nu eenmaal de geur van een trein is. Hij weet niet beter of alle treinen ruiken zo. In Delhi nemen we de metro van het station naar het vliegveld. Ik verbaas me dat in een stad waar zoveel armoede is, een hypermoderne metro rijdt. Ik kan nog steeds niet wennen aan de grote verschillen tussen arm en rijk. De metro brengt ons direct naar het vliegveld, waar we tijd hebben om iets te drinken, voordat we naar Coimbatore vliegen. Na een vlucht van drie uur worden we opgehaald door Andrew (de man van Punita), die ons naar het huis van pastor Peter brengt. Het is middernacht en wil ik slapen.

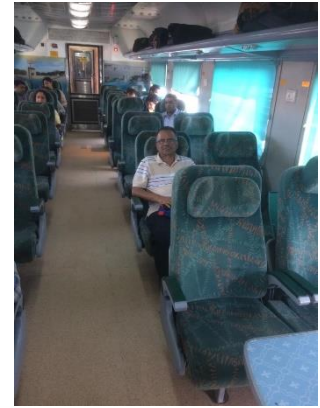

foto 95 een luxe trein in India!

Saillant detail: in het noorden hebben we het verschrikkelijk warm gehad, terwijl het hier in Tamil Nadu enorm heeft geregend. Het hele terrein bij pastor Peter staat onder water.

Vrijdag 5 oktober 2018

Zojuist heb ik een vergadering van de staf van pastor Peter bijgewoond. Hij heeft me gevraagd enige woorden te spreken over discipline. Ik heb het dicht bij huis gehouden en mijn verhaal gebaseerd op wat ik ervaar in India.

Discipline, ook voor de leiders in de kerk

India is een land dat sterk aan verandering onderhevig is. Ieder jaar zie ik andere dingen en wordt het steeds meer een westers land. Meer en nieuwere auto's dan het jaar daarvoor. Een super moderne metro in Delhi. McDonalds, Kentucky Fried Chicken, hypermoderne winkelcentra met alle wereldmerken die je maar kunt bedenken. En nog steeds die extreme armoede naast extreme rijkdom. Bij ons begon deze welvaart in de jaren 50-60, maar de ontwikkeling ging relatief langzaam. We hebben veel meer tijd gehad om aan de veranderingen te wennen. Er was geen mobiel of internet, de tv was net in opkomst. De veranderingen in India zijn bijna van de een op de andere dag. Ineens kun je hier moderne auto's kopen, een mobieltje, social media, etc. Dat vraagt van de mensen een

foto 96 en 97 Arent en discipline?

enorme aanpassing. Het is leuk dat je misschien een koelkast of auto kan kopen, maar je moet het wel kunnen betalen. Of afbetalen. Daar heb je discipline voor nodig. Je kunt nooit alles kopen wat je wil en hoe ga je daar mee om. Kan je planmatig werken, hoe ga je om met afgunst of jalousie. Leiders in een kerk hebben daarin een voorbeeldfunctie. Door het goede voorbeeld te geven, laten ze de mensen zien hoe het ook kan. Leiders in de kerk kunnen mensen die in betalingsmoeilijkheden zijn gekomen leren om te gaan met een huishoudboekje. Zo zijn er legio mogelijkheden om gedisciplineerd en verstandig met al die veranderingen om te gaan. Dit is wat ik die ochtend vertel en hoe ik er over denk. Of de staf iets begrijpt van wat ik vertel weet ik niet, maar ze luisteren wel aandachtig.

Geen bezoek aan de slums

Pastor Peter gaat in zijn kantoortje aan de slag, ik doe even niets. Het geplande bezoek aan de slums gaat niet door. Punita, die de maandelijkse voedselpakketten uitdeelt komt dit mij vertellen. Er is op dit moment enige beroering over een preek van een pastor die zegt dat er gebeden moet worden dat alle demonen uit India verdreven worden. De pastor heeft dit op een besloten bijeenkomst gezegd, maar iemand heeft dit gefilmd en op internet gezet. Omdat ik als blanke opval in deze omgeving en iedereen weet dat ik bij pastor Peter logeer, kan ik als buitenlandse christen de slums niet in. En dat er veel organisaties in de slums van Bangalore onderzoek doen, waaronder de universiteit van Amsterdam, kan alleen omdat ze niet het predicaat christelijk hebben.

Maar wel aan de weduwen en aan pastor David

Zoals ik al eerder heb geschreven, plannen zijn er om te veranderen. Dus in plaats van niets doen ga ik naar het weduwenhuis om over onze avonturen van de afgelopen weken te vertellen en om de cadeautjes die Glory heeft gekocht (zaklampjes, thermosflesjes, nachthemden, ondergoed, potten en pannen voor in de keuken) uit de reiken.

foto 98, 99, 100 en 101 cadeautjes voor de weduwen

Daarna gaan we naar Coimbatore naar de broer van pastor Peter, pastor David. Joshua, de schoonzoon van pastor Peter gaat voor een jaar naar Engeland om te studeren. Pastor David zegent hem uit. Zondag vertrekt Joshua al. Pastor David (Tryphena's oom) sponsort de school

en de reis. Het maandelijks benodigde zakgeld krijgt hij van Marian en mij. Omdat het niet aan de basisprincipes van de stichting voldoet (voor de armste van de armste) betalen we dit privé.

En last but not least evalueer ik met Tryphena het slum care programma in India. We buigen ons over het te volgen beleid. Binnenkort wordt het programma verder uitgebreid, Tryphena stuurt de namen en foto's van de nieuwe gezinnen aan het secretariaat van GNFM.

Mieren

Ik ben nu op mijn kamer, waar ik vanochtend wakker werd door hevige kriebels. Tijdens mijn afwezigheid was er een mierenplaag uitgebroken. De beestjes zaten overal. In bed, op de vloer, in mijn kleding, echt overal. Pastor Peter heeft iemand gevraagd om het schoon te maken. Ik zie nu niets meer, maar ik heb nog wel steeds kriebels. Ik hoop dat het alleen de gedachte is.

Zaterdag 6 oktober 2018

Van Marian heb ik een foto gekregen van de verjaardag van Daniël, mijn kleinzoon. Hij houdt net als ik erg van lekker eten en heeft zijn verjaardag dan ook met een bezoek aan de Griek gevierd. Ik stuur een foto terug van een armenmaaltijd. Rijkdom versus armoede, west versus oost.

Een schone binnenplaats

Ondertussen regent het pijpenstelen, wat het noorden van India aan regen tekort komt, valt hier teveel. En ondanks de regen wordt de binnenplaats bij pastor Peter gewoon schoongemaakt zoals iedere dag. Je kunt zeggen "business as usual". Merkwaardig dat men het aanvegen van de binnenplaats belangrijker vindt dan schoonmaken van een keuken of badkamer.

School en kerk in Udulmapet

Bij Margaret en haar man Esra aangekomen, hebben we eerst even bijgepraat. Margaret is de jongere zus van pastor Peter en praat graag en veel. Nog meer dan ik.

Margaret heeft een kerk en een school in Udulmapet. Incidenteel steunen we haar met kleine projectjes. Verleden jaar hebben we geholpen met een nieuwe waterpomp. De pomp moest weer een stuk dieper geslagen worden, omdat het water in de bovenste lagen al gebruikt is. Het jaar daarvoor hebben we geholpen met de toiletten voor de schoolkinderen. GNFM betaalt bij dit soort projecten de helft van de kosten. Voor de school ondersteunen we een aantal leerkrachten en we geven iedere maand een armen maaltijd aan de mensen in de kerk van Margaret.

Contact Delft – Udulmapet

We praten ook uitgebreid over het contact tussen de leerlingen van haar school en de kinderen van de Bethelkerk in Delft. De kinderen van de Bethelkerk hebben prachtige kaarten gemaakt voor de kinderen van de school in Udulmapet. Maandag worden de kaarten officieel overhandigd en krijg ik ook weer materiaal voor de kerk in Delft mee. Het is een initiatief van de zendingscommissie uit Delft. Margaret en ik vinden het beiden belangrijk dat kinderen uit Nederland contact hebben met kinderen uit India.

Direct daarna gaan we naar de kerk om de repetitie van het koor bij te wonen. Morgen verwachten de mensen een uitgebreide presentatie over het werk en de projecten van GNFM. Daarna verwacht Esra van mij een preek van een half uur. We zien wel. Buiten regent het gestaag. Voor morgen wordt er nog meer regen verwacht.

Zondag 7 oktober 2018

Vannacht ben ik flink gebeten door de muggen. Ik bid dat ik beschermd ben. In dit gebied is dengue (knokkelkoorts) veel voorkomend. Margaret heeft de koffie al klaar en maant me om op te schieten. Om 8 uur gaan we naar de kerk, die overigens vlakbij is. Ik ga naar buiten en zie dat het droog is. Het gebed van Margaret is verhoord. Zij heeft gebeden dat het minstens tot 12 uur droog zou blijven, omdat anders veel kerkbezoekers die van ver moeten komen die afstand niet kunnen lopen. Margaret vertelt dat er behoorlijke overstromingen zijn in de Indiase deelstaat Kerala. Kerala ligt ten westen van Tamil Nadu en niet ver bij Udulmapet vandaan. Deze week en ook volgende week zal het dodental door de overstromingen in Kerala opgelopen tot boven de 350. Het zijn de ergste overstromingen van de afgelopen honderd jaar. Meer dan 223.000 mensen zijn hun huizen ontvlucht. De Indiase overheid wil geen hulp uit het buitenland.

Drieënhalf uur lang loven, prijzen, dansen, zingen, bidden en preken

In de kerk is de aanbiddingsdienst is geweldig. Een koor van jonge meisjes zingt de sterren van de hemel. Esra is enorm op dreef. Hij danst en zingt en looft en prijst de Heer. Opeens mag ik op het podium komen. Ik vertel over de belevenissen van afgelopen weken. Voor hen is Noord-India en Nepal net zover weg als voor de mensen in Nederland. Aansluitend houd ik een preek over de Heilige Geest. Daarna gaan we op z'n Indiaas bidden om de Heilige Geest te mogen ontvangen. Iedereen bid dan door elkaar heen en langzaam wordt het één geluid, één gebed. Ik vind het iedere keer weer een geweldige ervaring.

foto 102, 103, 104 en 105 de armenmaaltijd bij Margaret in Udulmapet

De armenmaaltijd is echt arm

De armenmaaltijd na afloop van de dienst is karig. In het gesprek daarover vertelt Margaret dat de kosten voor de kerk en personeel sterk zijn gestegen, waardoor ze overal op heeft moeten bezuinigen. Sinds kort is het noodzakelijk om de watchman (bewaker) ook s 'nachts in de kerk te laten slapen, omdat er s 'nachts stenen tegen de kerk worden gegooid.

Er komen minder mensen naar de kerk, omdat de dienst bij Margaret drieënhalf uur duurt. Kerkjes in de buurt zijn al overgegaan naar diensten van een uur, zodat de mensen op zondag andere dingen kunnen gaan doen. Vorig jaar heb ik in Nepal gezien dat het christendom samenhangigheid brengt en dat samenhangigheid voorspoed brengt. Dit jaar zie ik dat voorspoed individualisme met zich meebrengt met als bijkomend gevolg minder tijd voor de Heer.

foto 106 het huishoudboekje van Margaret

Margarets huishoudboekje

Margaret moet echt de eindjes aan elkaar knopen en ik vraag pastor Peter om Margaret eenmalig 10.000 Roepi te geven namens GNFM. Ze springt een gat in de lucht. Voor de verbreding van de trappen van de school (dit moet op last van de overheid) heb ik Margaret gevraagd om een projectplan schrijven met een begin en een einddatum en een schatting van de kosten, zodat het bestuur van GNFM erover kan beslissen. Daadwerkelijke hulp hangt af van de fondsen op dat moment en of het plan wordt goedgekeurd.

Tegen de avond ontmoeten we de kinderen van de kerk. Margaret is een zondagschool gestart, dit is de eerste dag. Op de zondagschool is de voertaal Engels en de kinderen die dat nog niet voldoende spreken, krijgen extra Engelse lessen. Vanavond heb ik de kinderen studieles gegeven, iets wat ik nog onthouden heb van mijn eigen middelbare schooltijd. De kinderen vonden het erg gezellig en leerzaam. De instelling van de kinderen hier in India is positief en ze zijn leerbaar. Bij ons is dat anders.